

Motion till riksdagen 2018/19:377

av **Patrick Reslow m.fl. (SD)**

Forskning – en satsning för framtiden

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att öka basanslagen till forskningen inom högskolorna och samtidigt dra ned motsvarande summa för strategiska satsningar och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige ska verka för en förändrad inriktning på forskningen inom EU och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen ska utreda hur Sverige kan underlätta företagsforskning och tillkännager detta för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om en satsning på kärnkraftsforskning och en forskningsreaktor för fjärde generationens kärnkraft och tillkännager detta för regeringen.
5. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att inrätta en kulturarvsfond och tillkännager detta för regeringen.
6. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att avskaffa begreppet konstnärlig forskning och inlemma detta anslag i högskolornas basanslag och tillkännager detta för regeringen.
7. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att genusforskning och jämställdhetsforskning måste vila på vetenskaplig grund och ha sin utgångspunkt i verkliga förhållanden och tillkännager detta för regeringen.

Inledning

Sveriges välbefinnande vilar i hög utsträckning på innovationer i det förflutna. Sålunda beror vårt välbefinnande i framtiden på om vi kan upprätthålla vår förmåga att tänka nytt och tänka bättre. Den internationella konkurrensen är hård och Sverige måste kämpa för att behålla sin traditionella position som framgångsrikt land vad gäller forskning och utveckling. Vi satsar relativt stora resurser på forskning och utveckling. På sikt vill vi att 4 procent av BNP satsas på forskning och utveckling, vilket skulle inkludera satsningar i både offentlig och privat regi. Vi måste också organisera vår forskning på

olika lärosäten så att den bedrivs på ett rationellt sätt, samtidigt som forskningens självständighet värnas inom givna ramar. Det är en grannliga balans att värna lärosätenas frihet samtidigt som riksdagen ska ha ansvar för och kontrollera hur skattemedlen används på bästa sätt. Forskningsresurserna bör samordnas och koncentreras så att de blir effektiva och att den ”kritiska massan” uppnås.

Sverige behöver inte fler forskare, vi behöver forskare som arbetar under bättre förutsättningar. Vi behöver satsa på kvalitet i stället för ensidig kvantitet. I valet mellan fler forskartjänster och att ge duktiga forskare goda förutsättningar ska vi välja det senare, detta för att möjliggöra forskning av högsta kvalitet.

Omfördelning av forskningsresurserna – basanslagen

1) Vi har i dag en direktfinansiering på 45 procent av forskningen på våra lärosäten. För att erhålla en högkvalitativ och självständig forskning ska andelen basanslag uppgå till ungefär 60 procent på våra högskolor, vilket är vanligt för de mest framgångsrika utländska universiteten. Vi har i dag en för hög grad av externfinansiering och riktade anslag. Basanslagens andel av de totala anslagen bör öka. Detta skulle få en gynnsam effekt på forskningens kvalitet och lärosätenas självständighet, dessutom skulle fler forskare få tryggare karriärvägar inom högskoleväsendet. Vi vill ha kvar de strategiska forskningsanslagen, men de bör bli färre och resurser frigörs då för att öka basanslagen. De strategiska områden vi ska satsa på ska vara noga utvalda och satsningarna ska vara av högsta kvalitet.

Vi anser att vi också måste ha anslag som fördelas i konkurrens, där de duktigaste forskarna tar del av anslaget. Sverige bör satsa på färre men smartare strategiska forskningsområden. Vi ska satsa på de basnäringar där vi har naturliga förutsättningar att konkurrera med övriga världen och där vi har en stark tradition och sedan länge förvärvat kunskap. Det gäller områden som stål-metallurgi, verkstadsområdet, telekomsektorn, livsvetenskaperna och cellulosaindustrin. Vi ska också forska i hur vi skapar ett hållbart långsiktigt men ändå effektivt skogsbruk.

Forskningssamarbetet med EU

2) Sverigedemokraterna har inget att anföra mot att Sverige medverkar i forskningsprojekt i samarbete med EU, förutom att vi är negativa till den tematiska styrning som utövas av EU. Vidare anser vi att det är fel väg att gå när EU väljer att prioritera regioner där forskning och innovation är som svagast, i stället för att förvandla redan bra kunskapskluster till världsledande.

Enligt vår mening måste internationell konkurrenskraft baseras på att vässa våra spjutspetsar och inte att lyfta alla regioner till en medioker nivå. Ett mindre antal riktigt starka regionala forsknings- och innovationsområden kommer att fungera som draglok i tillväxten och uppfyllandet av de strategiska mål som uppfyllts. Således menar Sverigedemokraterna att regeringen ska verka för att EU satsar mer renodlat på den bästa forskningen, utvecklingen och innovationen.

Företagens forskning och enskilda forskare

3) Vi har under det senaste decenniet sett indikationer på att en del företagsforskning lämnar landet för att i stället etablera sig utomlands. Detta är en allvarlig signal om att förutsättningarna för forskning inom företagsvärlden inte är de bästa. Vi bör se över skattenivåerna för att gynna inhemsk företagsforskning och se över om det är något i regelverket som behöver justeras för att stimulera inhemsk företagsforskning. Vi behöver också se över och förbättra förutsättningarna för enskilda forskare, forskare som inte är knutna till något lärosäte eller företag. Det är en grupp som är missgynnad taget i beaktande vilken samhällsnytta de gör. Enskilda forskare bör kunna få stöd och söka anslag vid de institutioner vi har för dessa ändamål, till exempel Vinnova.

Forskningsreaktor för fjärde generationens kärnkraft

4) Sverigedemokraterna menar att kärnkraften borde ha ett klart uttalat utrymme inom de prioriterade insatserna för energiforskning, vilket idag inte är fallet. Utifrån att kärnkraften står för nästan hälften av vår elförsörjning har det statliga stödet till forskning på kärnteknikområdet under lång tid varit ytterst blygsamt. Forskning och utveckling inom kärnkraft behöver däremot inte endast ha sin utgångspunkt i ren kärnteknikforskning. Forskning inom slutförvar av uttjänt kärnbränsle och kärnkraftssäkerhet är områden som i vissa fall har en nationell särprägel och som således kräver nationell kompetens. Men för att kunna uppnå ny, modern och ännu säkrare kärnkraft i Sverige behövs också en hög nationell kompetens och för detta behövs ökat stöd till kärnkraftsforskningen. Vi menar att vi måste börja satsa på svensk kärnteknikforskning, kärnbränsle och kärnavfallsförvaring.

Kulturarvsfond

5) Sverigedemokraterna vill att staten satsar pengar på och upprättar en kulturarvsfond, detta som ett led i Sverigedemokraternas långsiktiga strävan att stärka kärnan i den svenska kulturen och återupprätta en gemensam nationell identitet.

Med inspiration från bland annat Norge vill vi därför inrätta en särskild fond dit privatpersoner, organisationer, föreningar och i särskilda fall även kommuner ska kunna vända sig för att äska medel till verksamheter som bevarar och levandegör det traditionella svenska kulturarvet. Utöver att bidra med rena ekonomiska medel skulle en särskild kulturarvsfond också skicka en tydlig signal om att staten värdesätter den svenska nationens historia och kulturarv.

Avskaffa budgetanslaget för den konstnärliga forskningen

6) Vi ser stora svårigheter med begreppet ”konstnärlig forskning” och när vi tittat på olika forskningsprojekt har svårigheterna att förstå begreppet snarare ökat än minskat. Samtidigt har företrädare för många högskolor signalerat att de vill se ett sammanslaget

budgetanslag, i stället för den uppdelning som nu sker mellan utbildning och forskning. Sverigedemokraterna vill därför börja med en nyordning för budgetförfarandet. Lämpligt är då att börja med det nya förfarandet på de konstnärliga högskolorna. Vi vill överföra hela summan till respektive högskolas vanliga anslag så att institutionerna själva, efter eget gottfinnande, kan fördela pengarna på vilka projekt de vill och kategorisera projekten enligt egna önskemål.

Forskning för ökad jämställdhet

7) För Sverigedemokraterna är det en fullständig självklarhet att män och kvinnor har exakt samma värde, att båda könen ska ha samma möjligheter och rättigheter, vara lika inför lagen och känna sig trygga och respekterade. Att män och kvinnor är exakt lika mycket värda är däremot inte detsamma som att de också är exakt likadana. Vår uppfattning är att det är helt upp till individen att välja sin egen väg i livet.

Vi förespråkar en formell jämställdhet där varken kvinnor eller män ska särbehandlas på basis av sin könstillhörighet. Om detta sedan skulle visa sig leda till att män och kvinnor inte gör allting på samma sätt, i exakt samma utsträckning, så betraktar vi inte det som problematiskt. Det behöver inte innebära något problem att – som Vinnova skriver på sin webbplats – olika saker, yrken och begrepp uppfattas som manliga eller kvinnliga. Det viktiga är att endera sidan inte värderas lägre än den andra.

En stor del av svensk genusforskning har utmärkt sig för att inte bygga på vetenskaplig grund. Orsaken till detta är den politisering som skett inom detta ämne. Seriös genusforskning är dock av godo och för samhällsutvecklingen framåt. Därför bör regeringen säkerställa att genusforskningen vid våra svenska högskolor och universitet vilar på vetenskaplig grund och har sin utgångspunkt i verkliga förhållanden. Detta kan göras genom granskning av genusforskningen, att de kontrollsystém vi har synar denna forskning hårdare och mer förutsättningslöst. Politiker ska inte direkt gå in och peka på vilken forskning som håller vilken klass. Det ligger självklart utanför politikernas och andra lekmäns kompetensområde.

Patrick Reslow (SD)

Robert Stenkvist (SD)

Jörgen Grubb (SD)

Clara Aranda (SD)

Richard Jomshof (SD)

Michael Rubbestad (SD)

Ebba Hermansson (SD)

Linda Lindberg (SD)